

ENTERED AT THE POST OFFICE AT CHICAGO, ILL. AS SECOND CLASS MATTER

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny \$1.00.
Do Čech na rok 3 zl.

CHICAGO, ILLINOIS, DNE 15. PROSINCE 1885.

Adresa zni:
Sokol Americký, 463 S. Canal Street
Chicago, Ill

Tělocvik v budoucnosti.

Čím více lidstvo pokračuje, tím více oddává se jen práci duševní a tělo při tom zanedbáváno zůstává. Ve všech oborech práce zavádí se stroje, které vykonávají za člověka veškerou těžší práci — a tu musí přijít doba, že v tělocviku bude lidstvo hledat náhradu, aby tělesně nezakrnělo a pomalu dokonce nevymíralo. Čím méně člověk se pohybuje, tím více svalstvo jeho ochabuje a později přivádí to mnohé choroby. A proto v dobách příštích na všech stranách bude zaváděn tělocvik, by zachoval se zdravé a silné pokolení, by nepokračovalo stále na poli duševním na újmu těla, aby lid i na dále byl zdravým a silným.

Pravda tato uznávána jest veškerými vědátory, kteří již nyní mládeži odporučují pěstování tělocviku. Však jako každá nová myšlenka i tato zápasiti musí napřed s mnohými předsudky, nežli proklesí si cestu do veškerých vrstev. Až podnes i mnozí pěstitelové tělocviku nepochopují pravý jeho účel a při jeho pěstování mají zcela jiné věci na zřeteli, jenom ne ty pravé. Proto také shledáváme se často s výtečnými sice athlety, však o všestranném vyvinutí těla u nich nemůže býti ani řeči. Takoví domnívají se, že když podaří se jim provésti několik stojů a vešletočů k obdivu diváka, že docílili již všeho — zdali však tělocvik pěstují tak, aby jich zdraví prospíval, aby veškeré svaly vyvinuty byly a oni aby svými těly podávali jasný důkaz, jak blahodárný vliv má tělocvik na lidské tělo — o tom dnes takoví nemají ještě ani ponětí. A proto také i ostatní lid ve své pohodl-

nosti chová rozličné předsudky proti tělocviku, které hned tak nevymizí.

Však jako každá dobrá a celku prospěšná věc přes veškeré příkoří cestu si proklesla, tak i pěstování tělocviku v dobách pozdějších stane se všeobecnější, až konečně i státy budou donuceny prohlásiti všeobecné tužení se za povinnost každého občana, tak jako povinen jest dnes každý navštěvovati školy a vzdělávati se duševně.

Ovšem že i v tělocviku nastati musí velké opravy, neb lid odvrací se s nechtí od tohoto hlavně z té příčiny, že většina jeho pěstitelů patří až po dnes do té samé kategorie, jako onen atlet o kterém učinili jsme zmínku hořeji.

Nemyslíme, že jen mezi námi Čechy tělocvik takto pěstován jest — jsou to hlavně Němci a Angličané, jichž snaha nese se hlavně jen za odvážlivými výkony na nářadích, čímž mnohdy ovšem diváka elektrisují, však přec náklonnost k tělocviku tím nevzbudí.

Proto budou muset zaváděny býti opravy, všestrannému sesílení a vyvinutí těla musí se věnovati větší pozornost a péče, nežli výkonům těm nejodvážlivějším.

Ačkoliv tedy tělocvik podroben bude mnohým opravám a změnám, jisto jest, že čím dále tím více ho všimáno bude a že v příštím pokolení snad již stane se nevyhnutelnou potřebou každému člověku. Tělocvik zachrániti musí v dobách příštích lidstvo před přetvořením se na národy trpasličí, nevyvinuté a choré a v tom leží právě ten vznešený jeho úkol.

V městě Chicagu již nyní věnují úřady tělocviku mnohem větší pozornost nežli v letech dřívějších. Jest to pouze

malý doklad k našemu tvrzení, že tělocvik čím dále tím více se rozšiřovati bude, nieméně jest přece jen nezvratný, že klesí si stále dráhu mezi lidstvem a že důležitost jeho již nyní počíná býti uznávána. Školní rada chicagská usnesla, aby v každé škole věnovalo se týdně též několik hodin tělesnému cvičení žáků a ustanovila již vřehního cvičitele s vysokým služným. Ještě před dvěma roky nikdo na něco podobného nepomyšlel a s návrhem takovým bychom byli zde velmi špatně pochodili. Leč lid pokračuje, přichází k poznání, že vedle cvičení a pěstování ducha nesmí býti zanedbáváno tělo, neb jen v těle silném a zdravém sídliti může silný a zdravý duch. K tomu poznání přišla chicagská školní rada, k tomu poznání přijdou v době nedaleké i jiná města a k tomu poznání přijde konečně i veškeré lidstvo, bude-li se chtít udržeti na tom stupni vývinu, na jakém se nalezá dnes. Hmotné práce čím dále tím více ubývá, tu vykoná za lidské ruce stroj; lidskou sílu vynahradí pára a elektrina a aby člověk úplně nezmrzačil tělo své při nedostatečnosti pohybu — budou zakládány ústavy tělocvičné a cvičení a tužení těla stane se povinností.

Té doby ovšem my s těží dočkáme — však přec jen dočkací se můžeme, kdy aspoň ve školách našich tělocvik stane se povinným předmětem, my dočkáme se, že tělocvik na všech stranách s větší láskou a s větším účastenstvím pěstován bude a na to chceme naše sbory Sokolské upozorniti. Ať všechny dbají toho, by v jich cvičiřnách pravidelně tělocvik pěstován byl — by vychovalo se při každém sboru několik schopných

cvičitelů každým rokem. Zde v Americe je dobrých cvičitelů nedostatek a doba tunení daleká, kdy dobří cvičitelové budou hledáni. Proto měli bychom všichni hledět k tomu, aby mezi námi ce nejvíce dobrých cvičitelů se vždy vynášlo — a úřady pak z našich řad vybírali budou učitele pro veřejné ústavy. Chicagská školní rada učinila první krok ve směru tom a ač vše jest ještě na počátcích, jest to přec důkazem, že tělocvik jest uznán co jediný prostředek k vypěstování síly tělesné, k upevnění zdraví, zkrátka — k všestrannému a krásnému vyvinutí těla.

Dbejme tedy co nejvíce o to, aby tělocvik zde mezi námi neochaboval, nýbrž aby čím dále tím více zvelebován byl, tak aby i naše mládež nacházela v něm nejen zálibu, nýbrž aby rodičové uznávali toho potřebu do cvičírny dítky své posílali. My můžeme býti hrdí na to, že po dlouhá leta pěstujeme to, k čemu veškeré lidstvo utíkáti se bude v dobách pozdějších a proto heslo naše: „tužme se!“ at není na dále jen pouhým prázdným heslem!

O pěstování síly.

(Dokončení.)

Pokusili jsme se v pojednání tomto přesvědčiti mládež naši o prospěchu tělocviku, kteroužto pravdu nyní již nikdo neodvází se popříti. Ti nejvýtečnější lékařové dnes doznávají, že tělocvik má na celé ústrojí tělesné účinky blahodárné a proto také počíná se tělocvik nyní zaváděti ve všech školách, ve všech ústavech. Jenom pomocí pravidelného tělocviku zajistí si každý člověk pevné zdraví a sílu a kdyby mládež naše dnes věnovala se pěstování tělocviku s takovou láskou, s jakou věnuje se rozličným jiným věcem, které spíše přivodí jím zkázu tělesnou i duševní, neměli bychom nyní tolik předčasných starců, s jakými setkáváme se denně v domácnostech, ve společnostech, na ulici; kamkoliv jenom pohledneme, všude se nám jeví až do očí bijící zanedbání těla a lidstvo čím dále tím více zakrňuje. A v tom vidíme pravý účel tělocviku: zachrániti lidstvo před úplným poklesnutím. Každého muže jest to přímo povinností, aby staral se o vyvinutí těla svého, aby pak vším právem mohl též býti zván mužem celým.

Pohledněme dnes na mladíka, který žádnou práci těžší nevykonává a tělocviku se úzkostlivě straní, není-li to figurka, nad kterou každý muž přímo splakati musí? Páže slaboučké, že sotva

vládne tou malou hůlčičkou, kterou s sebou nosí. Noha jeho klesá při každém kroku, prsa vpadlá, šíj ohnutá a to má má býti potom muž? Nemusí takový vzbuditi přímo politování? To jest pak muž, který státi se má ochrancem slabších, to má býti muž, který s hrdým čelem, s myslí jasnou a klenutou hrudí chce vzdorovati všemu protiventství? To má býti potom muž, který v pádu potřeby může býti volán i k ochraně vlasti své aneb k vydobytí práv utlačovaným? Takoví lidé jsou jenom ku posměchu mužské důstojnosti stvoření.

Kdyby lidstvo veškeré tak naučilo se znáti tělocvik, aby dovedlo oceniti jeho dobré stránky, neviděli bychom v letech pozdějších tolik nezuživců, rozličnými nemocemi stížených a kteří v době, kdy přicházeti by měli do květu mužného věku svého, již klesají vysíleni v předčasný hrob.

Mnohý poukazuje na okrouhlon svoji postavičku, snaží se nám dokázati, jak jemu zdraví slouží, jak on je „silný“ (!) a to bez tělocviku, který není pryč beztoho nic jiného nežli zbytečné dření. Takové řeči musíme se jenom vždy usmáti, neboť právě ta tloušťka jeho, na kterou s takovým zalíbením poukazuje, není tím nejlepším důkazem pevného zdraví. Takový dokazuje, že nejmilejším jeho zaměstnáním jest starati se o ten boží žaludeček, aby byl neustále naplněný — a přijde-li někdy do okolností takových, kde třeba okázati odhodlanost, sílu, hbitost — zbledne tento žaludkový hrdina a hledá honem nějaké ochrany.

Postavme pak k těmto s hora vylíčeným postavám pravého athleta; ne snad člověka, který tělocvik pěstuje jenom aby na některém náradí vynikal — ale athleta skutečného, který jenom z ohledů zdravotních tělocvik pěstuje, který nehledí, aby se naučil několika odvážlivým výkonům na náradí, nýbrž dbá svědomitě toho, aby každý sval na těle jeho byl náležitě vyvinut: jaké tu protivy! Tam jedno tělo zmožené, celé stočené až k politování, vedle trupu vysejí dvě hůlky a na takovýchtěz trup spočívá; vedle něho opět hrouda nabubřeného masa, která v každém odpor spíše vzbuditi musí, kdežto zde vidíme šíj vztýčenou, prsa klenutá, páže svalnaté, na trupu každý sval vyniká — pravý to vzor muže, jakého vidáme na obrazech ze starých dob helenských. Zajisté že každý dá přednost této postavě, v kteréž zosobněna jest celá mužnost.

Proč nehledí každý mladík a muž, by podobné tělo sobě vypěstoval? Jakých

obětí jest k tomu zapotřebí? Nic jiného, nežli jenom dva neb tři večery věnovati pravidelnému tělocviku a uvidíme, jaká změna s každým se stane během jednoho roku.

Velmi často poukazují nám mnozí též na turnery, že ani ti nehonosí se takovým tělem a že jeví se i u těch veliké nedostatky tělesné. Majíť ovšem pravdu v mnohých, žel že až v příliš mnohých případech. Však to bývá následek nepochopení pravého účele tělocviku; mnozí s vášní věnují se je některému náradí a na tom cvičí se stále aniz by dbali toho, zdali tělo své tím všestranně cvičí. V tělocvičnách našich máme známe „bradláře“ a p. a že tím způsobem nevyvine se tělo jejich všestranně jest zcela přirozené. Že podobných „odborníků“ nalézá se mezi námi dosti tak jako mezi německými turnery, netřeba ani podotýkati. My však vždy jenom dáme přednost tomu, který vypěstuje svoje tělo a byt na náradí tak nevyňikal — neb pěstuje tělocvik jen za tím účelem, za jakým tento zaváděn jest a pěstován býti má. Odvážnému výkonu se sice obdivujeme, obecenstvo mu zatleská — a to jest vše, kdežto ten, který pěstuje tělocvik jen z ohledů zdravotních, pravidelně, ten pojistí sobě pevné zdraví, neb zocelované svalstvo jeho nerado propustí do těla nemoc jakoukoliv.

V celém tom pojednání o pěstování síly sloužily nám za pomůcky spisy těch nejvýtečnějších autorit amerických, mezi kterými hlavně vyniká Blaikie, jehož spis „How to get strong“ jsme též doslovně přeložili. Sokoláci naši zajisté že mnohé vštípili si v paměť a budou dle udaných pravidel se hledět zachovati. Končíme pak pojednání toto s nadějí, že sokolové naši budou všemožně pracovati k tomu, aby co nejvíce mladíků pod svůj prapor soustředili, tak aby aspoň mužové národnosti české vynikali vedle jiných vlastností i silou tělesní — smělou a hrdou myslí a ta vypěstovati se může jen ve škole sokolské. Na zdar!

O trainování.

(Dokončení.)

Na základě předpisů profesionálních trenerů uveřejnili jsme, jak veškerí profesionální atleti připravují se k rozličným závodům a zápasům, neboť trainování mívá účinky neobyčejné. Vytrvalost některých po dobrém trainování jest přímo obdivuhodná. Trainováním mizí veškerý zbytečný tuk mezi svaly

uložený zmizeti a svalstvo sesíliti, a mimo toho i dech musí sesíliti aby závodník po kratším namáhání již neochaboval. Hlavní pak při trainování neboli připravování se k závodům jest střídmost ve všem a kdo chce býti dobrým a vytrvalým athletem, musí mnohé požitky tělesné sobě odříci a žítí co možno nejpravidelněji.

V následujícím podáváme, jaké divy mnozí atleti zdejší i angličtí dokázali: V roce 1809 kapitán Barclay vsadil se o veliké sumy peněz, že ujde 1000 mil za 1000 hod. bez přestávky a také zvítězil. Výkor tento vzbudil v době té velkou sensaci po celé Anglii a mnozí prohlašovali, že již ani není možno více dokázati. V roce 1867 však americký chodec Weston vykonal cestu z Portlandu do Chicaga a vzbudil obdiv ve všech kruzích sportovních. Později se proslavil tím, že za 24 hodin přešel dráhu 115 mil dlouhou a posléze ušel 500 mil za 600 dní. V té době považován byl za nepřemožitelného.

Jakmile uslyšeli Angličané o tom, povolali Westona přes ocean a tam nechali jej závoditi s několika vynikajícími chodci a běhouny. Leč Weston stále vítězil, až konečně měl závoditi s Rowellem. Rowell měl na vůli buďto běžet aneb chodit, kdežto Weston šel pouze krokem. Brzy však seznali přátelé Rowellovi, že nedostatečné trainování opět zavíní jeho porážku a také se tak stalo. Rowell brzy se unavil a mnsel v běhu ustati, kdežto Weston ušel 175 mil za dobu 74 hodin 59 minut a 54 vteřin

Ihned počínali se běhouni angličtí trainovati a při příštím závodění již jistý Waughan uběhl 120 mil za 20 hodin, co doposud nepodařilo se ani pověstnému Westonovi.

Angličané, rozjaření nad neočekávaným výsledkem prohlásili, že Waughana neb Crosslanda postaví proti kterémukoliv běhounu celého světa o sázku jakoukoliv. Weston vyzvání to nepřijal a tu vyskytl se O'Leary, který na vyzvání to odejel do Anglie a zvítězil nad Crosslandem, uběhnuv 502 míle za 144 hodin. O'Leary byl nyní považován nějaký čas za nepřemožitelného.

Vynikající sport anglický, Astley přiměl Westona k tomu, aby zápasil s O'Learym a závodění těchto dvou championů vzbudilo velké rozčilení ve všech kruzích, tak že 70.000 diváků bylo v budově stále přítomno. O'Leary zítězil opět, uběhnuv za 6 dní 519³/₄ mil a 265 yardů. O'Leary přinesl z těchto závodů do Ameriky \$50.000 a mimo této sumy veliké množství cenných darů.

Však sláva jeho neměla dlouhého trvání. Rowell stálým trainováním nabyt takové neobyčejné vytrvalosti, že v Americe několikráte později zvítězil; uběhl totiž 566 mil za šest dní. Rowella však porazil jakýsi Irčan Hazel, který za 6 dní ušel 600 mil a konečně i tento poražen byl jiným Irčanem Fitzgeraldem, který za šest dní v New Yorku uběhl 610 mil a jest podnes championem všech běhounů.

A tak docíleno bylo v oboru tomto za poslední leta úspěchů neobyčejných a nejen v oboru tom, nýbrž ve všech oborech, což přičítá se vše jen na vrub zlepšenému způsobu trainování.

Tělocvik pro žáky.

Musíme doznati, že my a hlavně to jsme až doposud my sokolové Českoameričtí, kteří nepochopujeme anebo nechceme pochopiti pravý účel tělocviku pro děti. Není na tom dosti, že většina sokolů našich, aniž by dbala zdravotních předpisů, kterých i při provádění tělocviku dbáti dlužno, evičí i žáky jim svěřené tím samým způsobem, čímž jim spíše v útlém věku jejich uškoditi mohou, nežli prospěti. My nešlápněkráte vyslovili jsme se proti pěstování tělocviku, jaký pěstuje se po většině v našich evičárnách, kde jeví se snaha jenom po odvážných výkonech, kde sokolové naši mají tu jedinou věc na zřeteli, aby jim totiž při veřejných evičeních bylo zatleskáno. Že způsobem tím mine se tělocvik daleko svého účelu jemu vytknutého, netřeba podotýkati a širší obecnost nemůže k němu přilnouti, když vidí, že pěstuje se jen k vůli všeliký krkolomným „kunštům“. Nám aspoň jest mnohem milejší každý athlet, který třeba nevynikal na každém náradí odvážnými výkony, jen když věnuje pozornost všestrannému vyvinutí těla, aby se z něho stal pravý vzor muže, v němž vtělena jest zmužilost a statečnost. Leč na to až doposud nejen mezi námi, ale i mezi cizími turnery málo se dbá a kdo dovede několik veletočů a nebo stojí na hrazdě neb bradlech, považován jest za znamenitého turnera.

Pakli že už pěstují dospělejší tělocvik jenom k vůli vynikání při veřejných evičeních, měli by aspoň žáky evičiti svědomitěji, neboť pakli že rodiče svěří nám děti, aby tyto nabyly zdraví a sílu, musíme hleděti evičiti je tak, aby rodičové v očekávání svém nebyli zklamáni. Měli jsme příležitost mnohokrát viděti naše sokolíky v evičení

se svým evičitelem a stále objevují se nám ty samé vady. Naši evičitelové snaží se žáky jim svěřené vycvičiti ve všech odvážných výkonech, jakým oni se evičí a ani ve snu jim nenapadá, že těm mladým údům to spíše škodí nežli prospívá. Pakli že se tělo 10 nebo 14 letého chlapce přemáhá prováděním odvážných a těžkých výkonů, pakli že v každém evičení vydá poslední síly vždy, aby jenom trochu pochvaly evičitelovy získal, který je stále povzbuzuje k učení se něčemu pro veřejné evičení, uškodí si spíše a raději když tělocvik docela nepěstuje a věnuje se jen obyčejnému skotačení u dětí obvyklého. My můžeme sice žáky tež evičiti i náradí, však rozumně. My nešmíme je povzbuzovati k vykonávání věcí obtížných, veskerou silou vyžadujících. Tím proviňujeme se na nich velice. Obecnost ovšem ty mladé sokolíky obdivuje při veřejném evičení, ano mnohý nerozumný otec má i velikou radost z toho, pakli že jeho dítě provádí na hrazdě výkony, na které se ani mnohý akrobat neodváží, však při tom neví, že to hlavní, pro co tělocvik pěstován býti má, bylo opomenuto a to jest vyvinutí a sesilování těla všestranné.

A proto by naši evičitelové měli býti ve evičení žáků více svědomití; oni nemají ani dovoliti jim prováděti výkony odvážné. Tím zalichotí se jenom několika, však většina rodičů pohlíží na to přímo s úzkostí a obává se pak dítko do tělocvičné školy poslati, aby se mu tam při podobném evičení snad nezmrzačilo. A nejen to. My lehkým evičením, jako jsou evičení prostná a pod, posloupíme žákům v ohledu zdravotním mnohem více, nežli evičením jich veletočům na hrazdách a stojům na bradlech. Tělocviku dětskému měli bychom věnovati pozornost mnohem větší, nežli jak se až doposud u nás dělo. U některých Jednot se žáci docela neevičí a u jiných evičí se jich několik způsobem nepravým, s hora vylíčeným. Na ten způsob nikdy nemůžeme očekávati, že rodiče starostliví budou posílati do našich evičíren dítky, když vidí na veřejném evičení, čemu se tam ta mládež učí. Lehké a souladné evičení bude se obecnstvu více líbit a při tom spíše smíří se s tělocvikem, když vidí, že dítku nehrozí při něm žádné nebezpečí. Byl by to opět jeden krok k zlepšení, kdybychom evičení žáků věnovali více pozornosti a tyto evičili tak, jak se evičiti mají, aby to předně jejich zdraví prospívalo a za druhé aby rodičové nemuseli se o ně obávati, že jsou vystaveny v evičárnách velikému nebezpečí.

Sokol Americký,

Organ Sokolstva Česko - Amerického.

REDIGUJE: JOSEF ČERMÁK.

Nákladem Výk. Výboru. — — — Vydává J. Jan Beneš.

Vychází 15 každého měsíce.

Chicago, Ill., 15. prosince, 1885.

Bratrům Sokolům.

Číslem tímto končí činnost moje co pořadatele Vašeho listu. Po dvě leta vykonával jsem úřad redaktora tak, jak schopnosti mé to dovolovaly. Že list náš, co list čistě odborný nebyl ještě bez všelikých vad, uznával jsem též. Leč v tom orluviž mne ta okolnost, že po celodenním a večer úm zaměstnání věnovatí musel jsem noční dobu psaní pro list náš. Mimo toho pak musel jsem prodělati krutý boj a téměř v každém čísle hájiti se proti obviňování, že pracuji ku zkáze Sokolstva česko-amerického. Při mém převzetí redakce vytkl jsem si za účel odstranění podpory, aneb její obmezení — a to svědectví mi snad všichni bratři dají, že zůstal jsem aspoň v zásadě své důsledným.

Věděl jsem hned z počátku jaký to boj podnikám. Znal jsem velmi dobře smýšlení většiny členstva a očekával, že vystupováno bude proti mne všemožně, že zneprátelím si ty, které čítal jsem až dosud mezi své největší přátele. Stalo se tak. Za poslední dva roky brojeno proti mne způsobem všemožným — mne však stále sílilo vědomí konání povinnosti, chtěl jsem viděti Sokolstvo na vyšším stupni a my donuceni byli částečně smýti se jména Sokolského skvrnu, která je po tak dlouhou dobu hyzdila. Pustil jsem se v boj bez obavy že klesnu a také neustoupil jsem. Pro všechna ta osočování, obviňování nepravé měl jsem jen útrpný úsměv a pracoval dále, neboť myšlenka, viděti Sokolstvo české beze všech vad, beze všech přívěsků, na výši dokonalosti sílila mne v práci té. Věc Sokolská byla mi vždy milejší nežli všeliké pochlebenství a proto na její povznesení a rozšíření pracoval jsem pevně a poctivě.

Tím krátce skládám Vám Sokolové úcty z mojí činnosti. Mějte Vy o tom náhled jakýkoliv, i Vy, kteří jste pracovali proti mne: tolik však musíte doznati, že se žádnému nepodařilo mi dokázati, že kráčí cestou nepravou. Tím záležitost onu končím v té naději, že budoucnost blízká pozdraví nás již na

dráze sokolské pokročilejší, že nyní nemajíce žádných překážek, rychleji a směleji kráčetí budem za vytknutým cílem.

Všem bratrům, kteří žádali bych na dále úřad tento zastával odpovídám: může býti povahy sebe nepovolnější, přec konečně ustoupiti musí, když použije se zbraní takových, jakých užito proti mně — *podezřívání*. Já měl v úmyslu již dříve redakci listu našeho složití, leč nechtěl jsem v době rozruchu ustoupiti, pokud boj započatý nebyl dobojován. Nyní jest vše skončeno. Mimo toho prohlásil jsem při mém nastoupení, že nechtěl bych řídit list, když nalezal by se v jiném městě nežli Výk. výbor. Tento přeložen jest do New Yorku a mé přání jest, aby i list tam přeložen byl. Že v New Yorkské Jednotě nalezne se schopný muž, který list náš k všeobecné spokojenosti řídití bude, o tom jsem přesvědčen.

Však odstoupením mým od listu *ne* přestává moje působení při něm. My se ještě často shledáme, neboť nepatřím do těch, u nichž skončení úřadu značí též zakončení činnosti veškeré. Sokolstvu a jeho povznesení věnoval jsem služby své a za tímto cílem půjdu i dále, v tom směru budu vždy pracovati a tímto zároveň mému nástupci nabízím ruky pomocné v jeho obtížném úřadě.

Na zdar! Jos. Čermák.

Otázka cvičitele rozluštěna.

Hned na počátku našeho působení při listu tímto zasazovali jsme se o to, aby Výk. výbor povolal sem z Prahy cvičitele pro všechny Jednoty. Chceli již vydati peníze na cvičitele, hledme též, aby vyslání jeho mělo žádoucí výsledek. My máme zde sice dosti schopných členů, však přece jenom není zde takových, kteří by všem požadavkům zadost učiniti mohli. Většina Jednot prohlásila souhlas svůj s povoláním cvičitele z Prahy a ve smyslu tom dopsáno bylo do Prahy. Po delším čase přihlásil se br. Karel Stulík, který po delší čas zastával místo cvičitele v Jednotě Pražské. Br. Stulík jest cvičitel výtečný, pravý odborník, muž inteligentní a sokola takového my zde potřebujeme. Vláda rakouská zdržovala br. Stulíka a mimo toho panoval mezi námi v době poslední takový rozruch, že br. Stulík nemohl se na cestu vydati, jak bylo ujednáno.

Nyní však záležitost tato bude skončena. Na sjezdu detroitském prohlásili se téměř všichni zástupci ve prospěch povolání cvičitele z Čech a příštímu

Výk. výboru uloženo, by se o nějakého cvičitele postaral.

Dosavadní Výk. výbor v Chicagu zasedající vzal záležitost tuto v úvahu a usnešeno, že by se mělo již nyní ohledně cvičitele do Prahy psáti, aby, možno-li cvičitel byl zde v době, kdy nový Výk. výbor započne činnost svojí, tak aby s novým rokem již také nová činnost mezi námi zavládla. Uloženo Jednateli, by dopsal bratrské Jedn. Pražské následující: zda-li br. Stulík doposud odhodlán jest úřad cvičitele v Jednotách amerických na se přijmouti, a pakli že ano, že pošle se mu okamžitě vyplacená cesta přes ocean. Pakli že by však br. Stulík úmysl svůj změnil, by nám doporučen byl jiný, schopný cvičitel, který by příštím rokem k nám přijeti chtěl.

My pak dostali jsme soukromý dopis z Prahy, ve kterém píše se nám mezi jiným: „*Po rozhodnutí sjezdu jest br. Stulík odhodlán do Ameriky odcestovati, čeká jen přímého vyzvání Výk. výboru.*”

Sokolové, zajisté že není zapotřebí vypisovati vám znovu, jaký vliv bude míti na stav Jednoty příjezd takového sokola. On zavede nám zde cvičební soustavu českou, on probudí všude více lásky, ano více úcty k tělocviku, jeho příjezdem osvěží veškeré Jednoty naše a mezi námi jistě že pak zavládne duch upřímného, nelíčeného bratrství, budeme-li vedeni sokolem, který od samého tvůrce našeho Miroslava Tyrše učil se milovati vznešenou ideu Sokolskou!

Končíme číslem tímto úřad náš co redaktora a zároveň docházejí uskutečnění dvě věci, o které po ty dva roky jsme neúsilovněji pracovali: otázka podpory jest rozluštěna, nám dostane se společného cvičitele a toto vědomí, že práce naše nebyla marnou, jest nám tou nejkrásnější odměnou za veškerou práci.

Druhá výprava do Čech.

Ústřední výbor až doposud jest v Chicagu a ten příští Výk. výbor v New Yorku zasedající požádá o potvrzení, neboť Chicago jest téměř středem všech česko-amerických měst a jest to místo pro ústřední výbor nejpříhodnější. Na všech stranách mluví se nyní jen o této druhé výpravě a nenastanou-li nějaké nepředvídané překážky, bude sokolská výprava do Prahy slavná. Z Prahy sděluje se nám, že bezpochyby slavnost sokolská spojená bude se závody a naši sokoláci měli by příležitost závoditi se všemi slovanskými spolubratry.

Cvičení toto zajisté že by bylo nejslavnější ze všech, jaké kdy jenom v Praze pořádáno bylo. — Nemálo zarážilo nás prohlášení rakouské vlády, která ohlásila vládě naší ve Washingtonu, že nyní žádný americký občan i byt byl naturalizován, není v Rakousku chráněn a že bude povolán do služby vojenské. Pakli že by se záležitost tato nevyrovnala do roku 1887, uškodilo by to výpravě velice, neboť by se veliká většina obávala do Čech vydati. Tajemníku výboru uloženo bylo dopsati do Washingtonu o bližší sdělení, a i bratři pražští budou požádáni, aby hleděli záležitost tuto vyšetřiti u vlády rakouské. Jakmile obdržíme zprávy, ihned vše oznámíme, aby sokoláci věděli, kdo smí se cesty té odvážit a kdo ne. Dle našeho náhledu bude míti prohlášení toto vztah jenom na ty, kteří do Ameriky ujeli, byvše již k odvodu povolání. Z Brna došel výboru dopis, v kterém se žádá za přeložení slavnosti sokolské do téhož města, od Němců tak ohroženého. Má se odpověditi, že hlavním cílem všech účastníků výpravy té jest Praha, však že volni jsme my Sokolové účastniti se jakékoliv slavnosti, která by v Brně se odbyvala. Vše jest ponecháno rozhodnutí Jednotě pražské.

Chicagští, jakož i new-yorští sokoláci připravují se velmi pilně k tomuto slavnému cvičení Sokolstva česko-slovanického. My očekáváme, že ti nejohroženější sokoláci svými sbory k cvičení tomu vysláni budou a mimo těch že účastní se veliký počet sokolů v stejno-krojích, jakož i značná síla obecnstva, jak souditi lze dle doposud došlých přihlášek. My můžeme býti hrdi, že k výpravě této hlásí se Česko-americká inteligence, neboť očekává se, že bude to skutečně něco velkolepého. První návštěva naše po přijetí do Prahy platiti bude ovšem zlatému domu na břehu Vltavy.

Všem Jednotám Sokolským.

Jelikož otázka podpory jest ukončena, dá se očekávati, že rozprchlí sokoláci opět slétnou se pod jeden prapor Národní Jednoty Sokolské; jenom ve spojení jest nám možno pěstovati v cizí zemi této zásady sokolské — rozdrobení zanikne v cizině této. Pokud nestávalo bratrského svazku mezi námi, některé Jednoty jen živořily a byly blízky svého úpadku — spojením se však s ostatními vzpružily se k nové vydatné činnosti v šlechtném závodění o předáctví a mnohé z nich staly se dnes vzornými sbory sokolskými. Za

dobu spojení našeho učiněn byl přec jenom i při všech překážkách pokrok veliký a nejjasnější důkaz toho podalo nám závodnické cvičení v Chicagu, neb účastníkům slavnosti této dlouho z paměti nevymizí.

Rozruchem v řadách našich povstaly, některé Jednoty odstoupily a chtěly zůstati mimo svazek náš tak dlouho, dokavád spory vyrovnány nebudou. To se nyní již stalo. Vyhověno jest stranám oběma tak, že nebude žádných příčin k projevování nespokojenosti. My nyní obrátiti můžeme veškerou pozornost naši k našemu povznesení, k zvelebení tělocviku v řadách našich a při dobré vůli snadno dohoníme, co jsme byly co sbory podporující zameškaly. — Zdali pak Jednoty odstoupilé splní daný slib a vrátí se nyní zpět do bratrského svazku našeho? Doufáme, že ano, aspoň ti sokolové vrátí se, kteří s nelíbenou, upřímnou láskou lnou k věci sokolské. Jen zde v naší Národní Jednotě jest jejich místo — zde naše pravice, přijmětež je opět a pracujte s námi na společné roli. Pěstujme zde způsobem důstojným idey vele duchů našich Fuegnera a Tyrše.

Každé Jednotě k svazku našemu se hlásící vyplynou ze spojení toho výhody veliké. Po novém roce zavítá k nám cvičitel z Jednoty Pražské, aby zde ve všech Jednotách pravidelnou soustavu sokolskou zaváděl a navštíví pak na delší dobu sbor každý, který se do té doby k Jednotě hlásiti bude.

Sokolové, nelekejte se té malé oběti peněžní, kterou přinéstí máte, srazme se v jeden pevný šik a dokažme všem, seč jsou bujaři čeští sokolové, nadšeni pro ideu Sokolskou; povznesme Nár. Jedn. Sok., z čehož jedině česká národnost v zemi této těžiti může. Na zdar!

O činnosti Těl. Jed. Sokol v N.Yorku.

Píše Aug. Tesař.

Chci se opět zmíniti o činnosti naší jaká v poslední čas mezi námi zavládla. Na den 24. října pořádán věneček na oslavu 18letého trvání sboru našeho, při kteréž příležitosti odměněno bylo 9 následujících sokolů za celoroční činnost a pokrok: Waldman, Manzet, Adamovský, Strnad, Hájek, Jahoda, Jos. Lomička, Štolba a Černý. Přítomno bylo as 60 sokolů, vůbec ti, kteří dostaví se všude, kde co sokolského, tudíž myslím že by z oněch zbývajících přes sto sokolů, z nichž mnohý ani do schůze nepříjde se podívat, mohl nás též navštívit a s námi se pobavit. Či pro ně to není? Když sokolové nedbají o svůj

vlastní prospěch, jak má nás navštěvovat cizí obecnstvo? Co se činnosti týče, nemůžem naříkat, neboť mladí členové s tím největším zápalem věnují se tělocviku. Ano i starší sokolové počínají chápat potřebu toho, tak že cvičirna naše jest téměř přeplněna. Právě chceme zavést novou cvičirnu nahoře v městě, neb mnozí sokolové si naříkají, že mají do cvičirny naší příliš daleko. Cvičirna tato má být mezi 71—72 ulicí na Boulevard u p. Šťastného, který nám nabízí místnost jeho zdarma k použití. Doufám že mnoho mladých junáků vstoupí za příčinou tou do středu našeho. Sbor náš snížil též vstupné na 3 měsíce pro mladíky do 25 let stáří a pro přispívající i přes 25 let stáří. Právě založen zde opět nový sbor nahoře v městě, nedaleko od místa, kde chceme nyní cvičirnu založit, pod názvem New Yorský těl. klub, čítající přes 20 členů, jichž cvičitelem jest jeden z našich sokolů. Nevím, co sokola tohoto k tomu přimělo, snad nám chtí staviti nějakou opozici; myslím však, že přijdou k tomu samému náhledu jako býv. Sokol kolínský. Dále musím se zmíniti o našich čilých Sokolkách, které odbyvaly svůj třetí ples v Nár. Budově, kteréhož jsme se sborově zúčastnili. Ples tento vydařil se znamenitě, zábava byla milá a nenucená, obzvláště se líbil rej, kterýž provedly žačky dívčího Těl. sboru pod vedením cvičitelky sl. Anny Vinšovy za což byly odměněny hlučným potleskem a musely ještě jednou opakovat. Žačky podaly své cvičitelce květinový košík za její snahu. Co týče se výletu do naší matičky Prahy přiblížilo se již 13 sokolů a jsem jist, že přihlásí se jich mnohem více, až bude klub tento jak náleží zorganizován, což se stane v době nejkrajší. Na den 12. pros. pořádá Jednota naše produkci ve prospěch vyslanců do naší drahé vlasti. Při této příležitosti vystoupí i naši veteráni, kteří provedou tělocvik s tyčemi. Na zdar!

DROBNOSTI.

§ New Yorský běhou Meyers přeběhl půl míle za 55 vteřin.

§ Americký silák Richard Pennel, vzepřel bez nadhození 200 liberní činku.

§ Geo. A. Smith z Pittsburgu jest nyní považován za nejrychlejšího běhouna v Americe. Přeběhl dráhu 150 yardů dlouhou za dobu 14½ vteřin. Po něm nejvýtečnější jest jakýsi Johnson, který tu samou dráhu přeběhl za 15 vteřin.

§ Dne 3. října pořádal Newyorský Olympic Club v Mott Haven závodnické cvičení, při kterém J. M. Barry hodil kladivo vážící 16 liber do dálky 119 stop.

§ V San Franciscu odbyval se zápas šermířský koňmo mezi pověstným athletem americkým Duncan Rossem a O'Brienem. Ross zůstal vítězem; při zápase tom bylo přítomno 20.000 lidí.

§ Obratným střelcem jest A. H. Bogardus, který z 5854 skleněných koulí střelil jich z pušky 5500 během 1 hodiny a 19 minut. Koule ty před ním byly vyhazovány do povětří v značné vzdálenosti.

§ Chicagská vojenská organizace, zvaná National Gard zavedla též nyní cvičení tělocvičné. Velitelové přišli k náhledu, že jenom tělocvikem vypěstovati se mohou stateční vojínové. Ve všech vojenských ústavech nyní zavádí se tělocvik.

§ Nejvyšší prostý skok s rozběhem jest 6 stop a 2³/₄ palce, což dokázal D. Davin v Irsku dne 5. června 1880. V Londýně přeskočil Brook při závodnickém cvičení 7. dubna 1876 výšku 6, st. 2¹/₂ palce. Největší skok s rozběhem do dálky jest až doposud 29 stop a 7 palců — což prý dokázal John Howard při závodech v Chester, Anglie. Dne 30. května 1880 přeskočil J. S. Voorhes v New Yorku 22 stop 7³/₄ palce.

RŮZNÉ ZPRÁVY.

|| Pro fond dra. Mir. Tyrše sebráno bylo již 2975 zl. a 21 kr.

|| V Praze chtějí Sokolové postavit důstojný pomník zakladateli Jindřichu Fuegnerovi.

|| Kolínská a královéhradecká Jednota jmenovala dra. Tom. Černého svým čestným členem.

|| V Haliči zřízeno bylo osm Jednot Sokolských — všechny dle vzoru Sokolských sborů českých.

|| Nová Jednota Sokolská zřízena byla v Kyjevě. Ve všech zemích slovanských dnes sbory sokolské zaujímají nejčestnější místa.

|| V Kutné Hoře odbyvalo se závodnické cvičení dne 27. září, z kterého co vítězové vyšli: 1. br. Maelzer (cena dva rapíry), 2. br. Relich (cena Základové tělocviku), 5. Bartoniček (cena Památník), 4. Miřacký (dar starostův), 5. Hušek (cena čapka s péren). Cvičení toto setkalo se s výsledkem neobyčejně skvělým.

|| K oslavě zasloužilého náčelníka svého br. Hájka, pořádal Sokol kolínský dne 8. listopadu závodnické cvičení, o kterémž zprávy doposud nedošly.

|| Tělocvičné Jednoty italské odbyvaly své závodnické cvičení 31. května v Benátkách a v Balaqui. V Benátkách účastnilo se 739 cvičenců, a v Balaqui 400. Výkony krkolonné, jako veletoleč a p. byly z cvičení tohoto vyloučeny.

HLÍDKA.

* Sokolové měli by se cvičiti pilně s kůžely jakož i v Americkém rohování — v Praze bude to vzácnou novinkou.

* Hleďme aby náš časopis klesl si cestu do všech vrstev našeho lidu, by myšlenka sokolská šířila se na všech stranách.

* Zdá se, že na závodnickém cvičení v New Yorku vystoupí již „druhá generace“ naší Jednoty. Mladý náš dorost se všude tuží statečně.

* Fuegnerovu památku oslaví Sokolstvo chicagské uspořádáním „Večera Fuegnerova“ ku konci tohoto měsíce. Shromážděným předčítán bude vyňatek z jeho životopisu „Fuegner co Sokol“.

* Sokolové zasedající ve Výk. výboru musí zapomenout, že patří k tomu neb onomu sboru. Oni musí míti na zřeteli vždy pokrok a blaho celé Národní Jednoty Sokolské.

* V New Yorku přihlásilo se k výpravě do Čech 13 sokolů. Mimo těch vyšle sbor několik členů cvičících na své útraty. I v Chicagu panuje činnost, neboť Chicago nechce za New Yorkem zůstatí pozadu.

* Sokol Jan Karásek obává se, co prý si o nás pomyslí bratři v Čechách, když četli ustavičné brojení proti podpoře. Myslíme, že smýšlení bratři oceanských již několikrát v tomto listu projeveno bylo.

* Mezi námi jest dosti schopných Sokolů — však málo jest jich, kteří by obětovali měsíčně několik minut k napsání nějaké zprávy ze svého sboru do listu. Zanechme již jednou této netečnosti. Při našem převzetí redakce byla slibována nám pomoc se všech stran.

* Příští Výk. výbor nebude muset obětovati drahocenný čas debatování o vyplácení podpory, za to však jeho povinností bude věnovati co nejvíce pozornosti zvelebení tělocviku. Na Newyorské Jednotě záleží, aby do Výk. výboru zvolila nejschopnější své členy a samé odborné znalce,

* Kéž by i starší členové Jednot Sokolských navštěvovali též cvičírny naše! Prospěli by tím nejenom svému zdraví ale i sboru.

* Jelikož za rok připadá nám již hlavní cvičení závodnické, byli bysme toho náhledu, by okreskové cvičení Jednot západních odpadlo pro tento rok.

* Z Baltimore obdržel pořadatel t. l. §20 na památníky Sokola Pražského leč po dnes jsme nebyli s to se dozvědět, zdali peníze došly neb nikoliv, jelikož nás žádná zpráva z Prahy nedošla. Aby jsme však předešli všelikým domněnkám nepravým, zašleme baltimorské Jednotě v době co nejkratší peníze zpět. V pádu, že by knihy sem později došly, oznámíme v Sokole.

DOPISY.

New York, 5. pros. 1885. — J. Sokol Newyorský slavil koncem předminulého měsíce osmnáctý den svých narozenin. A s potěšením mohu říci, že je slavil jako statný, zdravý jonák český, jenž s vědomím nezlomné své síly vesle pohlíží do světa. Za těch osmnácte let hodně jsme vyrostli a sesílili, takže i sama naše matička — Jednota pražská — může z nás míti radost. Z nepatrného hloučku probudilých mladíků, jenž r. 1867 Sokola — tehdy odbor Slovan-ské Lípy — založil, stala se samostatná silná Jednota Sokolská, jež dnešním dnem čítá 186 členů, s většiny mladíků s láskou tělocvik pěstujících aneb mužů, kteří školu sokolskou prošli a myšlenky našich velikánů Fuegnera a Tyrše ceniti dovedou. Ke vzrůstu Jednoty naší zajisté měrou nemalou přispělo dobré vedení technické, o něž nepopíratelně přední zásluhu získal si milý náčelník náš sokol Vokál, jeden ze zakládajících členů Jednoty. Záleží na tom velmi mnoho, aby cvičení uspořádala a vedla se tak, aby sokoly poutala, aby jim v rozličných stupních byla přiměřena, tak aby jej s radostí navštěvovali. — S uspokojením můžeme pohlednouti na uplynulá leta své činnosti. Nejen že Jednota naše vycvičila statné jonáky a muže, ale ona i před mravní záhubou mnohého zachránila, jež tak zřetelna jest na každém „českém ajriši“. Můželi který spolek český přilákati mládež česko-americkou, je to zajisté „Sokol“; zde poskytne se čilému hochovi zaměstnání a v něm zábava a při tom účinkuje se i na jeho ducha. Jednota naše vydržuje již po kolik let bezplatnou školu tělocvičnou pro chlapce do 14 let stá-

ří a pro hochy do 18 let zvláštní třídu, v níž platí hoši po 25 ct. měsíčně. Dosáhne-li mladík v této třídě 18 roků, bývá bez vstupného do Jednoty přijat, jestli aspoň dva roky do té třídy náležel. — Nyní opět připravujeme se k veřejnému cvičení na den 12. prosince. Co novinka má při tom býti cvičení čtyř „veteránů sokolských“. Tato četa sestává z 12 sokolů starších, kteří po mnohá leta již cvičení navštěvují, aneb navštěvovali; mají provést cvičení s tyčemi. Výtěžek z veřejného cvičení tohoto případně k výletnímu fondu do Čech.

V poslední své listopadové schůzi snížila Jednota naše vstupné s \$3 na \$1 pro mladíky do 25 let a pro členy přispívající. Snížení toto potvrzují tři měsíce. Učinili jsme to hlavně proto, abychom mladíkům usnadnili přístup do naší Jednoty. Myslím, že nyní budou se mladíci k Sokolu přidávat četněji již také z toho ohledu, že nucená podpora úmrtní jest zrušena, neboť tím poplatky značně klesnou. U nás stanovili jsme příspěvek měsíční pro cvičícího členu na 30 ctů. Dříve vymlouvali se mnozí, že u Sokola jsou veliké poplatky a proto že se k němu nepřidávají. Nyní výmluva tato odpadne.

Na zdar!

F. Lier.

V Brně 13. list. 1885. Milení bratři! Daleko od vás, však srdcem spojení, sledujeme čilý a probudilý život váš ve směru vychovatelském a známe ocenění plody literatury tělocviku, jimiž obohacujete druhou svou vlast ku naší radosti, ku cti svého národa. Obdrželi jsme časopis Sokol, váš to organ, jenž formou i obsahem bohatým nás blíže s vámi seznamuje a těšíme se, že dovídáme se z něho povznášející práce vaše v oboru tělocviku. Časopis váš zrcadlem jest vaší práce, vašich snah a činů, jež my se zalíbením sledujeme a sledovati hodláme a proto předplácíme časopis Sokol od 1. prosince 1885. Rovněž hodláme časopisem vašim obohatiti sobě knihovnu naši a žádáme vás za udání ceny za ročníky časopisu Sokol již vyšlé. Dotyčné obnosy pak neopomeneme vám zaslati. Srdečný a upřímný pozdrav sokolským Na zdar! vzkazuje vám

sbor cvič. Sokola Brněnského.

Morrisania, 25 listopadu 1885. T. J. Sok. Svornost pořádala ve Washington Hall v sobotu dne 21. t. m. taneční zábavu a při tom cvičení na náradí. Návštěva byla hojná a účastnili se též mimo českých spolků i němečtí turneři.

První cvičení odbyvalo se společně s německými turnery a naši sokolové vydobyli si ve všech výkonech velké vítězství a že se dostalo jim všeobecné pochvaly projevované potleskem a voláním Na zdar! Prostovek s tyčemi proveden byl zdařile našimi členy. Cvičení s kužely provedené sok. Šimáčkem bylo výtečné a obecenstvo nemohlo se vynadivit té obratností. Cvičitel německých turnerů vřadil br. Š. do první třídy. Na hrazdě byl zápas tulý mezi našimi a německými turnery. Bylo to radostné podívání jak se svaly na pažích napínaly — však držely se obě strany stejně. Vynaložili každý poslední své síly a obě strany odměněny byly potleskem a voláním Na zdar a Gut Heil. Dále se bavilo vše v tom nejlepší pořádku a náš sbor může býti hrdým na tuto zábavu, jelikož obecenstvu dostalo se úplného zadostiučinění a my očekáváme, že příští naše zábava se setká ještě s lepším úspěchem. Na zdar!

Jan Karásek

Finanční zpráva

z okresového cvičení v Clevelandu, Ohio.

Učinili jsme v posledním čísle poznámku o zprávě této a aby i ostatní sokolové mohli vše posoudit, otiskujeme ji celou v plném znění. My se víme pamatovat, že každý sokol si v Berkeley parku za vypůjčení loďky platil — a zde jest též čítáno na tyto ještě zvlášť. Nikdo nežádá zajisté nic zadarmo, ale tolik přece máme právo žádati, by při podobných příležitostech jednalo se trochu svědomitěji. Se zprávou touto měla býti uveřejněna i celá zpráva z hlavního cvičení chicagského, by se mohly porovnat — však jelikož nebyla nám v čas dodána, bude zpráva ta uveřejněna v čísle příštím. Ať si pak sokolové soudí sami.

Zpráva z clevelandského cvičení zní jak následuje:

Účty:	§	ct.
Maršálům koně.....	6	—
vypůjčené obleky k divadlu....	26	25
hudba p. Zámečníka.....	206	—
doutníky od Jankovského.....	37	80
ze zahrady p. Hogovi.....	213	—
hudba Daček.....	57	—
hudba Wiesenberger.....	31	50
tisk Volnosti.....	17	20
tisk Dennice.....	31	50
za plátno na oznámky.....	1	92
omnibus Beyere.....	7	—
za zkoušky na Othelo.....	2	56
ztravování 9 přeborníků Krejsa	63	—
správka náčiní Jiříle.....	1	75
za povoz Karlovec.....	2	50

za pivo.....	140	60
za pap.....	40	70
za ztravování přeb. a soudců		
a ze síně Sluka.....	101	85
Chrástánský služné.....	4	50
koně maršálovi.....	2	—
za večeri Vopalecký.....	10	—
oznámky Anzeiger.....	4	—
oznámky Waechter.....	4	—
oznámky Press.....	12	—
doutníky Zajíček.....	26	25
roznášení plakátů.....	3	50
napověda při divadle.....	2	—
za povozy Štědronskému.....	13	—
Krejsovi nájem a nápoje dne 15.	41	95
pomahač v zahradě.....	5	65
nalévači: Hanuš.....	4	—
Zajíček.....	6	—
Daňek.....	4	—
Kulas.....	4	—
Himl.....	2	—
Kozlík.....	2	—
Čermák.....	4	—
Albl ml.....	4	—
Kušta.....	6	—
Sluka.....	2	—
služné tajemníka.....	5	—
starosty.....	5	—
pokladníka.....	5	—
zahálka Daněk.....	1	25
Prošek.....	2	50
Polcarovi.....	1	60
Houškové.....	5	—
západní hudba.....	20	—
p. Aubrechtovi.....	15	—
opsání úloh.....	1	50
nalévači Koudelkovi.....	4	—
maršál Štajner.....	2	—
M. Krejčí.....	1	92
za doutníky od výletu sp.sok.....	10	—
za vypracování této zprávy.....	5	—

úplný vydej.....\$1239.25

Jeden dolar falešný; srážka na

Výk. výbor.....	50ct.
Sokol Clevelandský.....	12ct.
Čech.....	13ct.
Praha.....	12ct.
Tyrš.....	13ct.
Sokolu Jiřílovi co soudci.....	\$9.00

úplný příjem.....\$1329.61

úplný vydej.....\$1239.25

čistý výtěžek.....\$90.36

Z toho obdrží:

Výk. výbor.....	\$45.18
Sok. Clev.....	11.29
Čech.....	11.29
Praha.....	11.29
Tyrš.....	11.29

Dva centy zbývají na čtyry díly.

Že tato zpráva správná jest

ručí

Fr. Sluka.

Řádná schůze Výkonného výboru.

(Dne 20. listopade.)

Nepřítomni sokolové Tomek a Šilha. Protokol z minulé schůze čten a přijat. Zpráva ze závodnického cvičení přijata a usnešeno, by byla uveřejněna v časopise, jakož i uveřejněna má být zpráva ze závodnického cvičení v Chicagu. Výbor na stanovy jest poukázán sestavit články na mimořádném sjezdu přijaté a zároveň ten samý výbor má se postarat o to, by zvěděl co stály by otisky všech obrazů v album, zasláno Národní Jedn. z Prahy, tak aby mohl každý sbor všechny otisky obdržeti, jak bylo na sjezdu v Detroit uzavřeno. Usnešeno, by jednatel dopsal všem Jednotám, které dluhují, že musí jich povinnosti nejdéle do 1. ledna příštího roku zaplatit. Usnešeno, by jednatel dopsal do Prahy a zvěděl, zdali společný cvičitel může přijet co nejdříve. Dopis od J. B. Bělohradského a \$81.02 přijato. Účet za tisk časopisu \$25.00 povolen k výplatě. T. J. z New Yorku zasílá kvitanci na \$370.00 a žádá za ostatní úmrtí. Usnešeno, by Výk. výbor odbýval zábavu ku konci svého úřadování a celá záležitost odložena do příští schůze. Jednatel má dopsat všem Jednotám, by navrhovaly schopné sokoly za pořadatele listu a pak též i tiskaře a má vypsat konkurs stranu těch samých. — Dále povolena částka na úmrtí Brunera z New Yorku. Věrní Bratři z Milwaukee zasílají na 3 úmrtí \$81.75 a oznamují vyloučené Vojt. Remt a Vincenc Kysela; dále zasílají poplatek k Nár. Jed. Sok. patřící \$31.93, z kterýchž má vyplaceno býti jednateli \$3.81 za rozesílání časopisu.

Příjem:

Čechie v Chicagu.	84	43
Buřivoj, Detroit.	15	62
V. Br., Milwaukee.	28	12
„ „ „ 5. list.	81	75
Tyrš, Cedar Rapids.	27	56
Tom. Černý, Omaha.	45	00
Bělohradský.	81	02
T. J. S. v Chicagu.	40	94
Z Clevel. přeb. cvič.	35	43
Úhrnem.		\$439.87

Vydání:

Na úmrtí Brunera do N. Y.	300	00
Benešovi za tisk čís. 11.	25	00
Úhrnem.		\$325.00

Schůze ukončena. Th. Vavřínek, taj.

Řádná schůze Výkonného Výboru.

(Dne 4. prosince.)

Nepřítomni Churaň, Tichý a Křišťan; protokol z minulé schůze čten a přijat. Čechie oznamuje vyloučení J. Bečváře a J. Vysoký pro neplacení příspěvků. Zlatá Praha v Clevelandu zasílá \$8.28 na úmrtí Stočka. Z Morrisania zasílají na jedno úmrtí \$4.14. Zpráva výboru na stanovy odložena do příští schůze jakož i záležitost o fotografování album; ponecháno témuž výboru. Usnešeno odbývatí zábavu „Fuegnerův večer“ v T. Jed. Sokol a jednatel má vyšetřit zdali možno dostatí síň na poslední sobotu nebo neděli v tomto měsíci. Jednatel má též dopsat Jednotě v New Yorku, by sobě zvolila pořadatele a tiskaře, by mohl list od nového roku vycházeti pravidelně. Usnešeno, by jednatel dopsal do Prahy o 20 knih tělocvičných by každá Jenota jednu takovou vlastnila. Dále má jednatel dopsat všem Jednotám které dluhují, jakož i těm, které se poděkovaly, zdali chtějí opět přistoupit do svazku N. J. S.

Pak povoleno ještě úmrtí na Anton Drobny v New Yorku.

Příjem:

Zlatá Praha.	8	28
Jed. v Morrisanii.	4	14
Úhrnem.		\$12.42

Vydání:

Na úmrtí Drobnyho.	\$300.00
-------------------------	----------

Schůze ukončena. Th. Vavřínek, taj.

Literatura.

Jindřich Fuegner, nástin jeho života a působení; k uctění 20leté památky úmrtí prvního starosty svého vydala pražská Těl. Jednota Sokol (s podobiznou). Čistý výnos věnován bude pro zbudování pomníku Fuegnerova v Praze. Obsah: Jindřich Fuegner, nárys života, zjevu a povahy jeho (od dr. M. Tyrše 1882). — Fuegner starostou Sokola pražského (líčí Jos. Miller.) — Slavnosti pohrobní (s vyobrazením pomníku Fuegnerova na hřbitově Olšanském). Spisek tento objednatí by měli sobě všichni česko-američtí Sokolové. Seznamujme se blížeji s našimi velikány a tím naučíme se je též ctíti a ctíce je, musíme též ctíti vznešenou ideu, pro kterou mužové ti pracovali.

Sokola vycházejícího v Praze a redigovaného br. Jar. Stýblem, došlo nás číslo 11. Obsahuje vzpomínku na Jindřicha Fuegnera, Feuilleton, zprávy spolkové báseň „Památce Fuegnerově“

od Ad. Hejduka, dopisy a zprávy z Ameriky. Předplatné na rok obnáší \$1.25. Adresa: Sokol, Sokolská třída čís. 53 Praha.

Památňiky Sokola Pražského budou co nejdříve rozebrány a sokolové naši by měli si pospíšiti a vzácnou knihu tuto v čas ještě si objednatí.

Zlatá Praha. Nádherného týdenníku toho došlo nás právě číslo 49. Číslo na ukázkou zasílají se každému zdarma. Předplatné ročně pro Ameriku 12 zl. 20 k. Adresa: Zlatá Praha, Karlovo náměstí, Praha,

Zeitschrift fur das Oesterreichische Turnwesen, rediguje Jaro Pavel ve Vídni. Došlo nás číslo 10.

Zpráva náčelníka od Těl. Jed. Sokol Svornost v Morrisanii za měsíc listopad: odbýváno cvičení 10 v 1 četě o 9 členech. Cvičeno na koni, bradlech a prostocvik s tyčemi. Fr. Beníšek.

Vielé díky vzdává

Sok. Kostlánovi a Chrudimskému

z Milwaukee, Wis.,

za laskavého spoluúčinkování při veřejné produkci pořádané dne 1. listopadu, 1885.

Těl. Jed. Sokol v Chicago, Ill.

Bratři Svojsje

— mají na skladě —

VŠECH DRUHŮ OBLEKY

a zhotovují též zakázkové.

Sokolské obleky, klubuky jakož i Sokolské ošile díle Pizeňského Sokola v těch nejlevnějších cenách.

Bratři Svojsje, 203 12. ul. Chicago Illinois.

Sokolske monogramy na pasy

k dostání u br. Jos. Tichého 89 Fry ul. aneb u br. J. Hájků 139 záp. Taylor ul.

pouze po 25 centech.**JOHN GLOY**

vyrábí

veškeré náčiní tělocvičné

— a prodává —

ZA TY NEJNIŽŠÍ CENY.

Pisárna a továrna v čísle 27 Johnson ulice mezi Taylor a 12. ul. Chicago Ill.

Náčiní těch nejnovějších druhů a nejlepších vzorů vždy připravené.